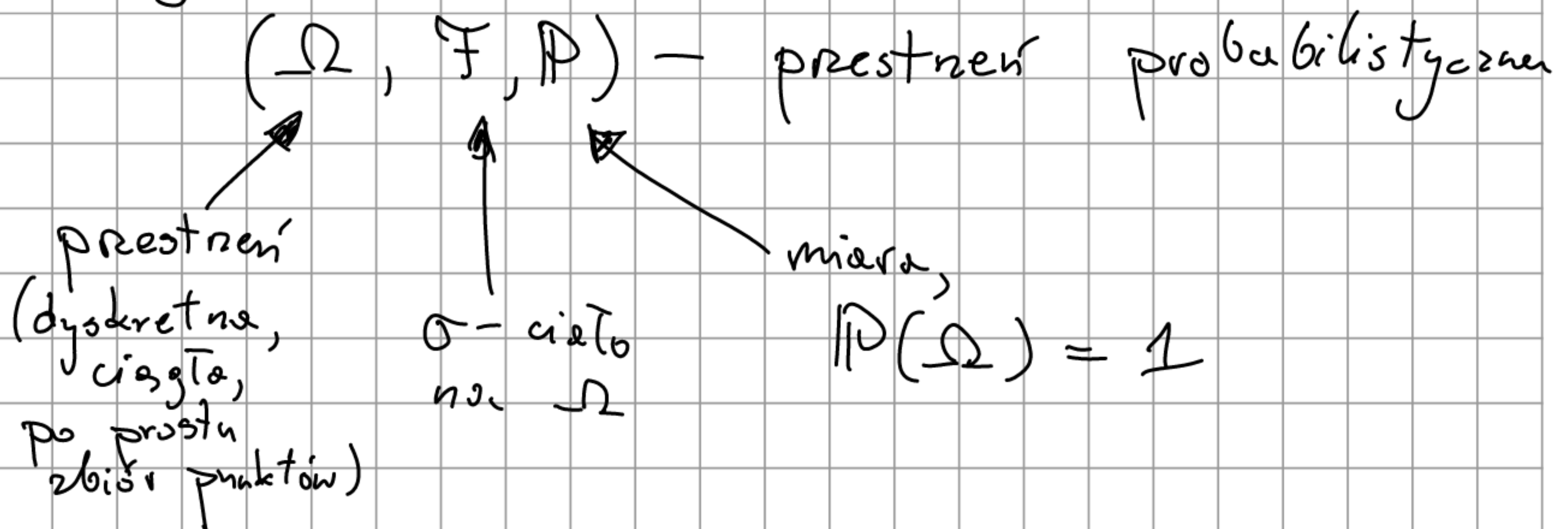

03.03.2021

Przypomnienie:

Zawsze powinniśmy mieć z tyłu
głowy jaką przestrzeń probabilistyczną
rozważamy.

P-stwo geometryczne

Pytanie: jak losować punkty z
odcinka $[0, 1]$?

Chcielibyśmy wziąć $x \in [0, 1]$, $P[x=y] > 0$.

żeby była jednostajna ($x \neq y \Rightarrow P[x=y] =$
 $= P[y=x]$)
 \Downarrow
 $P[x=y] = 0$.

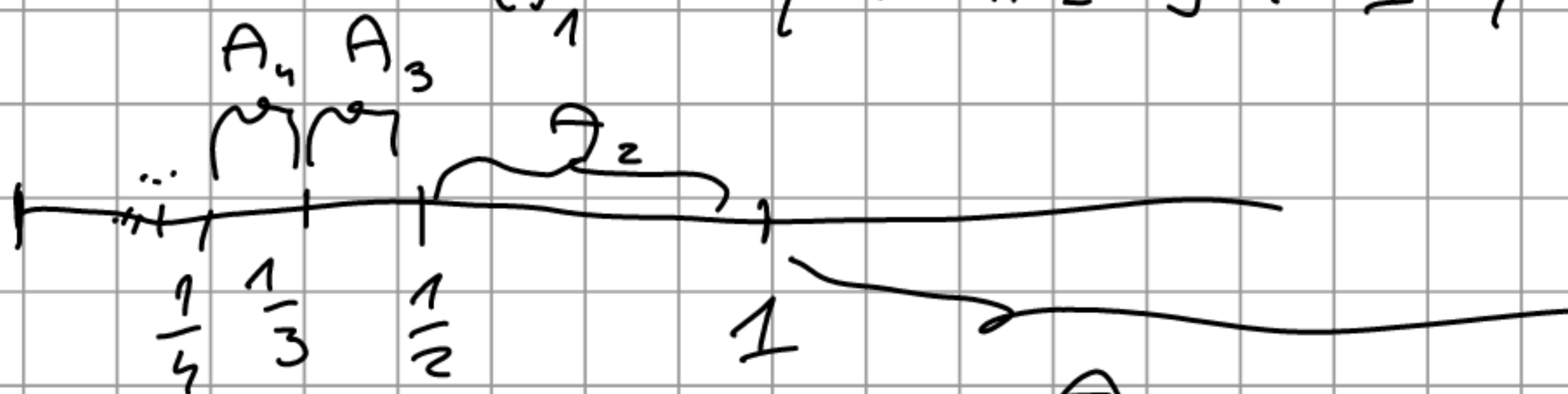
Jeżeli miara nie musi być jednostajna,
to i tak się nie da tak zrobić, żeby
 $\forall x \in [0, 1] \quad P[\{x\}] > 0$, bo mielibyśmy

$$(*) \quad \sum_{x \in [0, 1]} P[\{x\}] = \infty$$

Szkieć dowodu (*):

Zdefiniujemy $A_n := \{x : P[x] \in (\frac{1}{n}, \frac{1}{n-1}]\}$

$A_1 := \{x : P[x] > 1\}$

$$\bigcup A_n = [0, 1]$$

↑
przeliczalna
suma

↑
nieprzeliczalne

∃ k t. ie A_k nieprzeliczalne

$$\sum_{x \in A_k} P[\{x\}] = \infty$$

To nam mówi, że nie możemy
za bardzo zrobić sensownej
miary "na punktach".

Jeżeli zależy nam na sensownej
jednostajnej miarze, to bierzemy
miarę Lebesgue'a:

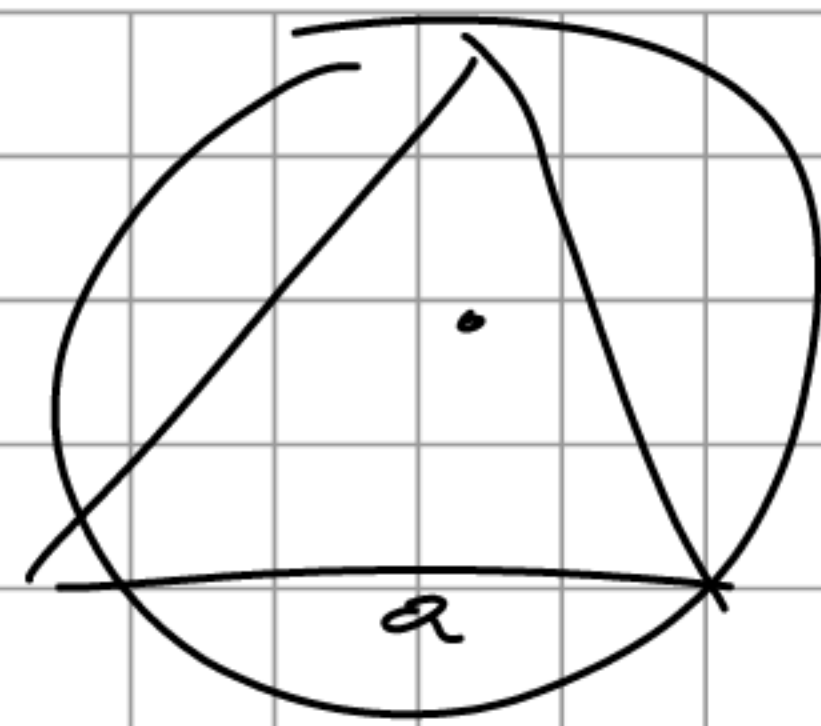
$([0, 1], \text{Box}[0, 1], \text{Leb})$

Przykład Paradox Bertranda

W okręgu o promieniu 1
wybrawo losowo cięciwę AB.

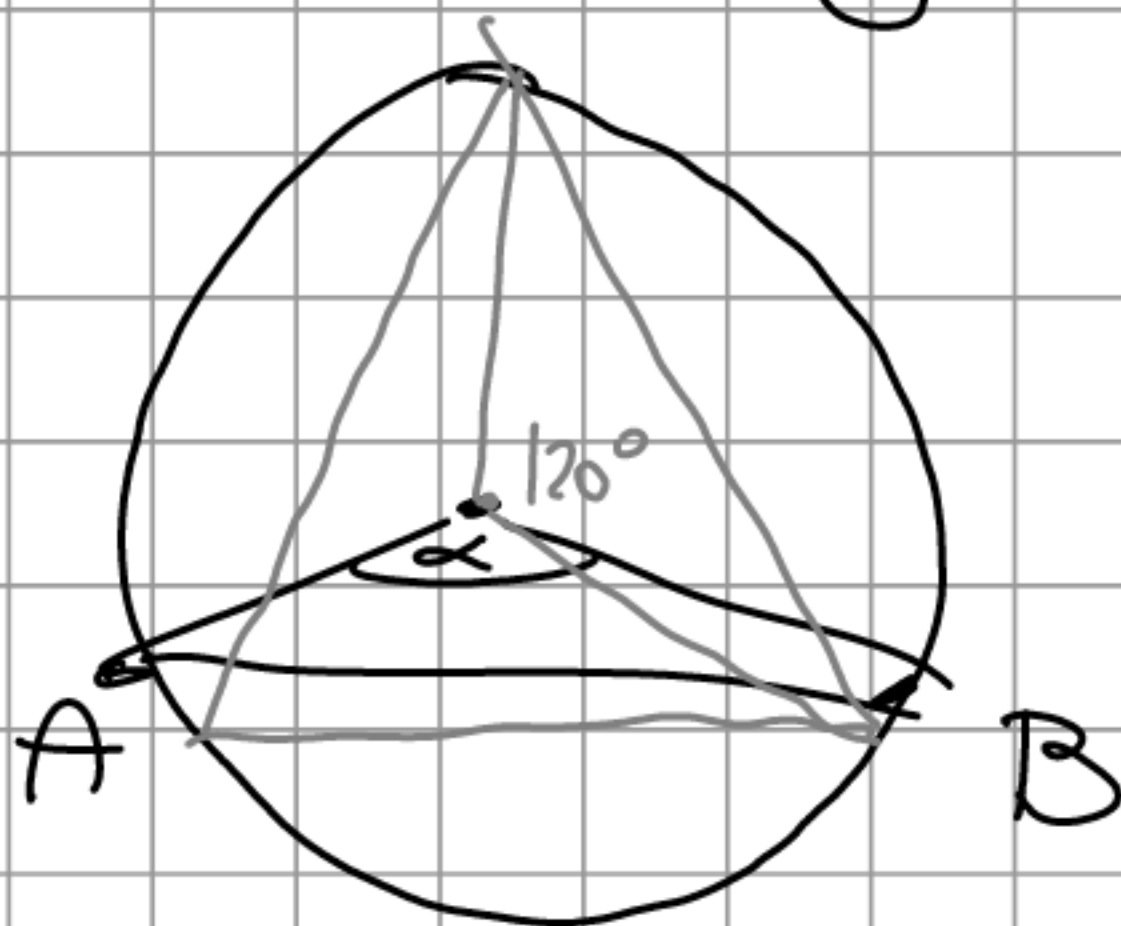
Jakie jest p-stwo, że będzie
ona dłuższa niż bok trójkąta
równobocznego wpisanego w ten
okrąg?

Cel: $P(|AB| > a)$

Rozw. 1

DT. cięciwy zależy jedynie od kąta, na którym jest rozwartą:

$$|AB| > a \Leftrightarrow \alpha > \frac{2}{3}\pi, \alpha \in [0, \pi]$$

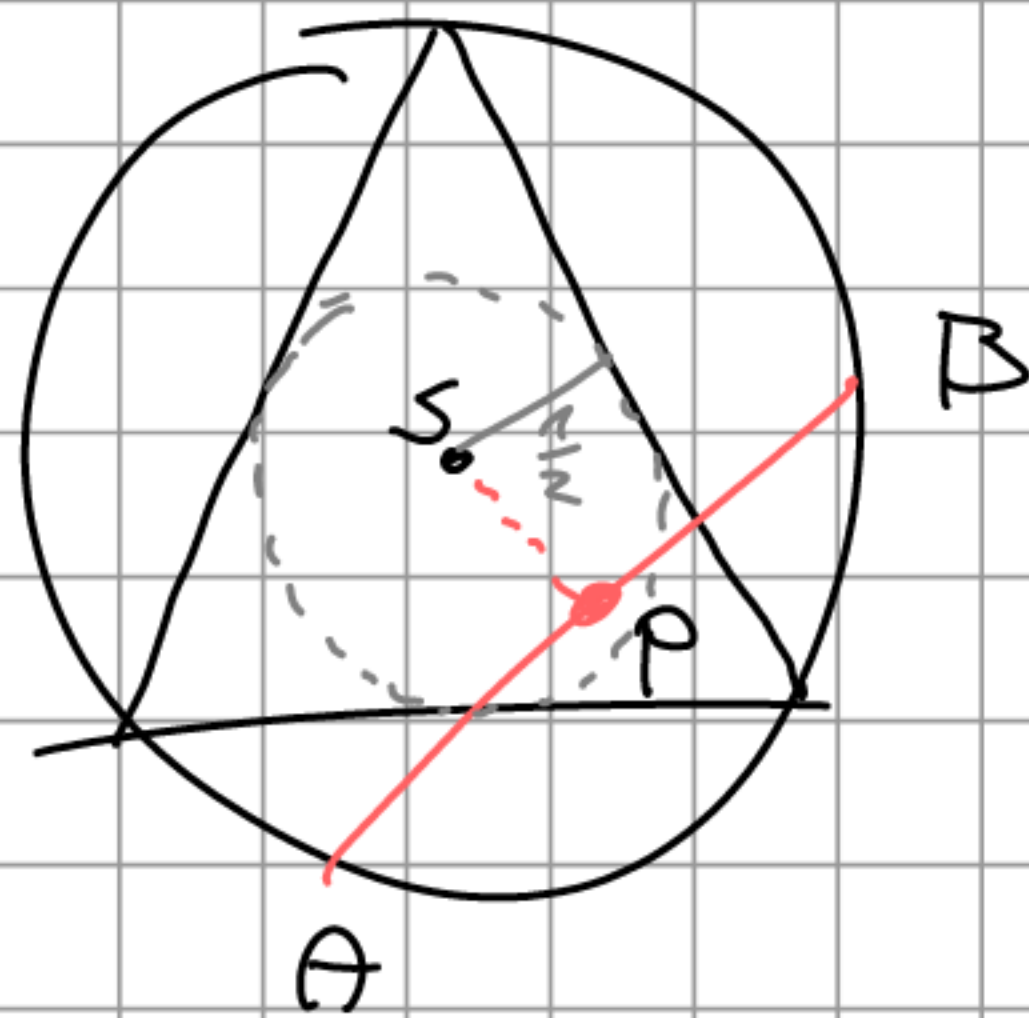
Nasza P. Prob. to teraz:

$$([0, \pi], \mathcal{B}_\pi([0, \pi]), \frac{1}{\pi} \text{Leb})$$

$$P(|AB| > \frac{2}{3}\pi) = \frac{1}{3}$$

Rozw. 2

$|AB|$ jest jedn.
wyznaczona
przez długość $|SP|$.

$|AB| > a$ iff P leży wewnątrz
koła wpisanego w trójkąt.

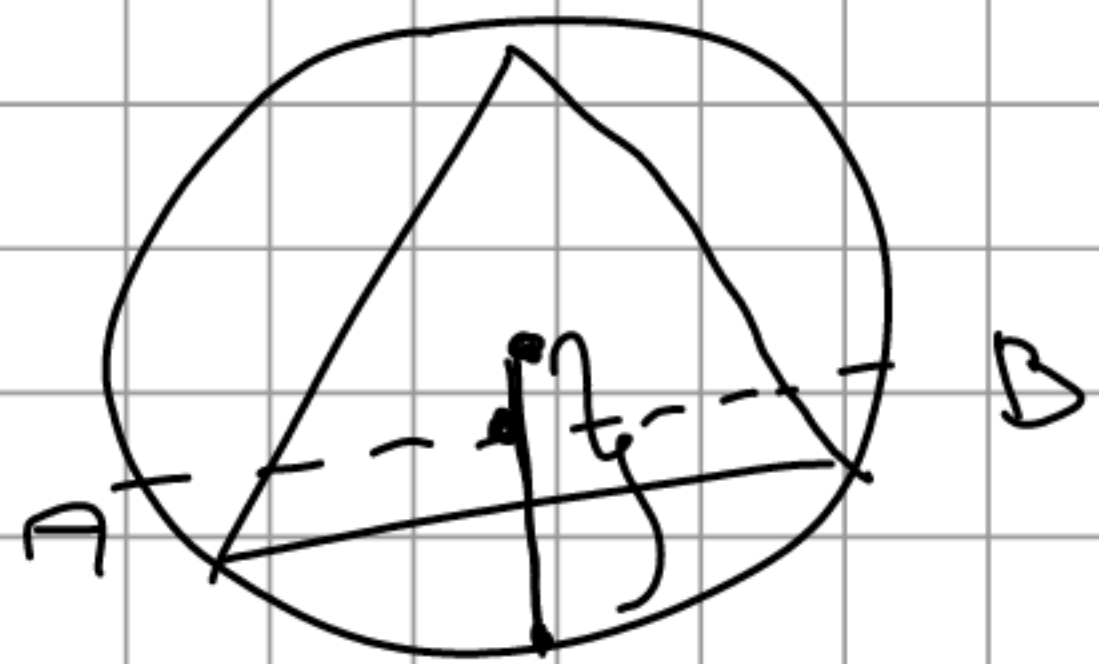
Nasze przestrzeń:

$$\left(B(0,1), \text{Bor}(B(0,1)), \frac{1}{\pi} \text{Leb}_2 \right) \\ \mathbb{R}^2$$

$$\mathbb{P}[|AB| > a] = \frac{\left(\frac{1}{2}\right)^2 \pi}{\pi} = \frac{1}{4}$$

Rozw. 3

Wybór cięciwy jest
mierzniwicz na obroty.

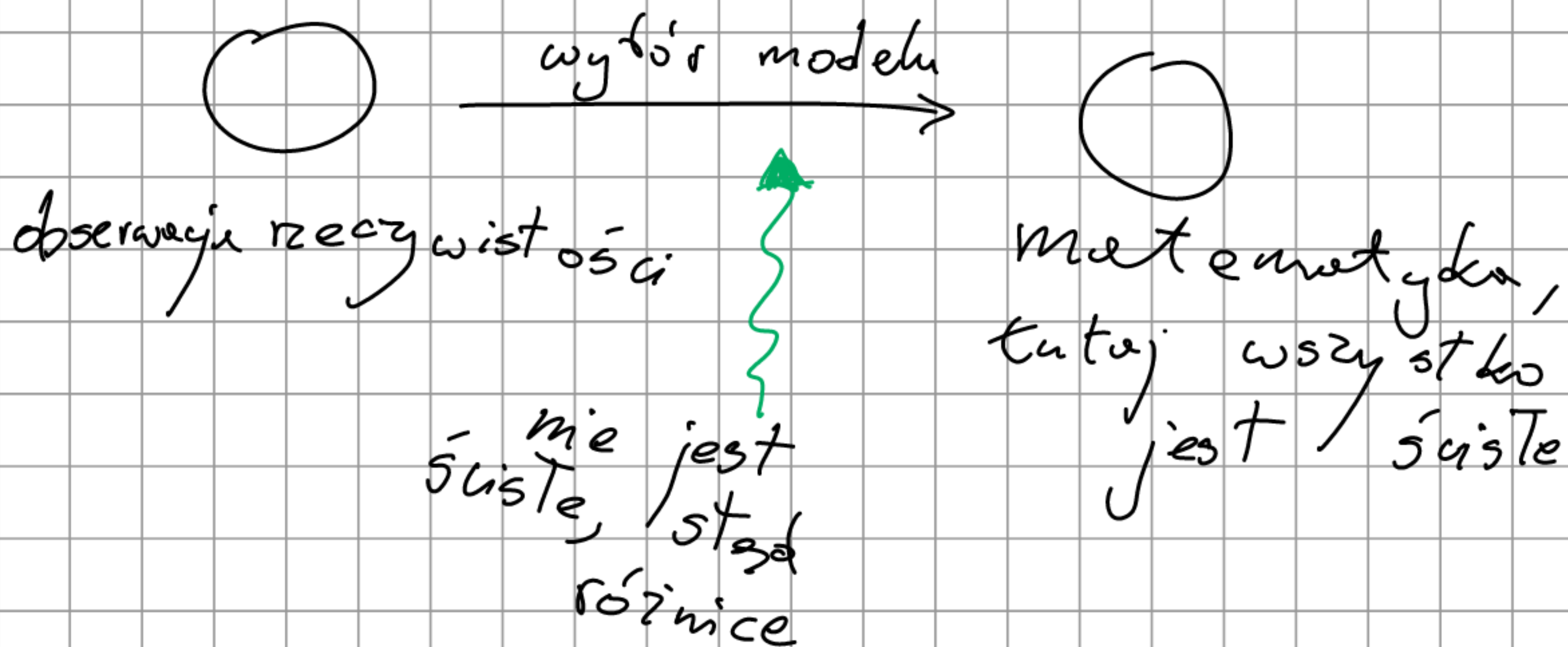

Mozemy po prostu wylosować punkt z
promienia okręgu, wyznaczyć on cięciwę.

P. prob: $([0,1], \mathcal{B}_R([0,1]), \text{Leb})$

$$P(|AB| > a) = \frac{1}{2}$$

Model: wszystko zależy od
wyboru p. probabilistycznej:

P-stwa warunkowe.

Motywacja Powiadaćmy, że chcemy
liczyć średnie składki emerytalne.

Mezycyżni żyją średnio 70 lat,
jednakże jeśli facet dożyje wieku

emerytalnego, to dożyje średnio 83
roki życia.

Def. 2.1. (Ω, \mathcal{F}, P) - p. prob.

oraz A, B takie zdarzenia, że

$P[B] > 0$. P -stwo warunkowe

Zdarzenia A pod warunkiem B
nazywamy liczbę

$$P[A|B] = \frac{P[A \cap B]}{P[B]}$$

Wówczas przy ustalonym zbiorze B ,
miara $P[\cdot | B]$ jest miarą prob.
na (Ω, \mathcal{F}) .

Def. 2.2 Rodzina $\{B_k\}_{k=1}^n$ (dopuszczamy $n = \infty$)

jest rozbiciem zbiora Ω ,

gdy $\Omega = \bigcup_{k=1}^n B_k$

sumą rozłączną.

(Wystarczyłoby $P[\Omega - \cup B_k] = 0$)

Tw. 2.3 Wzór na p-stwo całkowite

$\{B_k\}_k^n$ - rozbicie Ω takim,

że $P[B_k] > 0$, to dla $A \in \mathcal{F}$

$$P[A] = \sum_{k=1}^n P[A | B_k] \cdot P[B_k]$$

D-d.

$$P[A] = P[A \cap \bigcup_k^n B_k] = P[\bigcup_k^n \underbrace{A \cap B_k}_{\text{rozł.}}] =$$

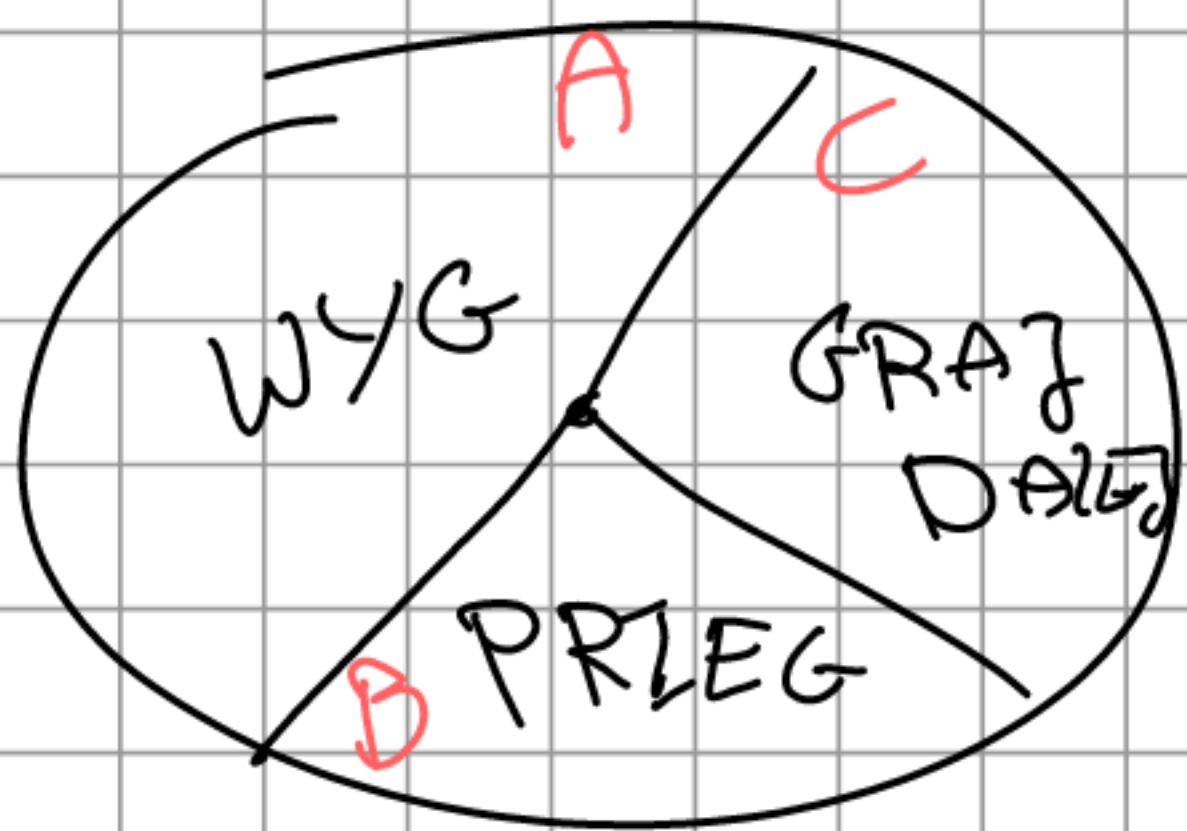
$$= \sum_k^n P[A \cap B_k] = \sum_k^n P[A | B_k] P[B_k]$$

■

Przykład Gry na loterii.

Wyciągamy los. z p-stwem p wygrywamy,
z p-stwem q przegrywamy, z p-stwem
 r ciągniemy jeszcze raz (los "graj dalej").

Jakie jest p-stwo wygranej?

$$\begin{aligned}
 P[W] &= P[W|A] \cdot P[A] + \\
 &+ P[W|B] \cdot P[B] + \\
 &+ P[W|C] \cdot P[C] = \\
 &= p + P[W] \cdot r
 \end{aligned}$$

$$\Downarrow \\
 P[W] = \frac{p}{1-r} = \frac{p}{p+q}$$

Dywersja: z punktu widzenia
 probabilistyki zbiory miary \mathcal{O}
 są „niewidoczne”, nie zmieniają
 ani nie wpływają na przebieg
 doświadczenia.

Tw. 2.4 Wzór Bayesa

Przy założeniach jak wyżej, jeżeli $P[A] > 0$, to dla każdego k

$$P[B_k | A] = \frac{P[A | B_k] \cdot P[B_k]}{\sum_i^n P[A | B_i] \cdot P[B_i]}$$

D-ł.

$$P[B_k | A] = \frac{P[B_k \cap A]}{P[A]} = \frac{P[B_k | A] \cdot P[A]}{\sum_i^n P[A | B_i] \cdot P[B_i]}$$

popr. tw.

def. prawdziwy warunek.

Przykład Mamy 100 monet, jedna

(ma orła po dwóch stronach) jest fałszywa i ma orła po obu

stronach. Wybieramy losową monetę

i rucamy nią 10 razy. Otrzymaliśmy

10 orłów. Jakże jest prawdopodobieństwo, że

wylosowaliśmy fałszywą monetę?

Krok 1. Wybór monety

Krok 2. 10 raz rzucamy

Wynik: 10 orłów

czyli wamy
wyniku do analizy
poprzez dwóch kroków

B_1 - dobra moneta

B_2 - fałszywa moneta

A - 10 orłów

$$\Omega = B_1 \cup B_2$$

$$P[B_2 | A] = \frac{P[A|B_2]P[B_2]}{P[A|B_1]P[B_1] + P[A|B_2]P[B_2]} =$$

$$= \frac{1 \cdot \frac{1}{100}}{\frac{1}{2^{10}} \cdot \frac{99}{100} + 1 \cdot \frac{1}{100}} \approx 0.91$$

Przykład Pewna choroba zaraża

jedną na 1000 osób.

Test na tę chorobę wykrywa

ją z p-stwem 99%, a u

osób zdrowych działa poprawnie

z p-stwem 95%. Złożymy,

że u losowej osoby test wyszedł

pozytywny. Jakie jest p-stwo,

że naprawdę jest chora?

Zdolenia:

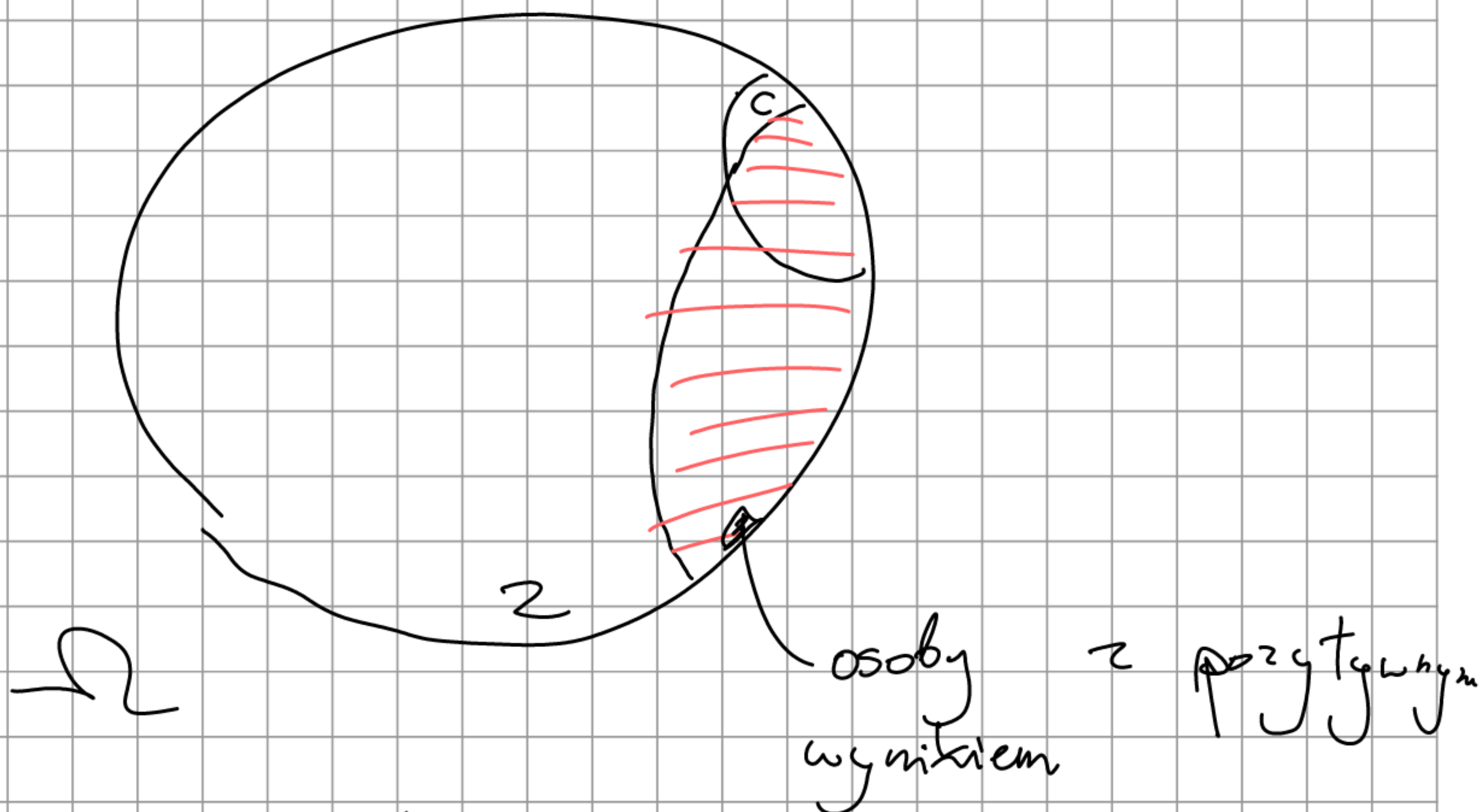
C - chora, Z - zdrowa. $\Omega = C \cup Z$

T - pozytywny test

$$P[C|T] = \frac{P[T|C] \cdot P[C]}{P[T|C] \cdot P[C] + P[T|Z] \cdot P[Z]}$$

$$= \frac{0.99 \cdot \frac{1}{1000}}{\frac{99}{100} \cdot \frac{1}{1000} + \frac{5}{100} \cdot \frac{999}{1000}} = 0.194 \dots$$

SZOK!

Lekarz do pacjenta:

"Niech będzie pan spokojny. Ze wzoru Bayesa wynika że jest tylko 19,4% szans, że jest pan chory!"

NIEZALEŻNOŚĆ ZDARZEŃ

Motywacja: jeżeli zdarzenie A nie zależy od zdarzenia B,

to chcielibyśmy mieć

$$\text{równość } P[A] = P[A|B] = \frac{P[A \cap B]}{P[B]}$$

Stąd definiujemy:

Def. 2.5. (Ω, \mathcal{F}, P) - p. prob.

Wtedy zdarzenia $A, B \in \mathcal{F}$ są

niezależne, gdy

$$P[A \cap B] = P[A] \cdot P[B]$$

Przykład Wybieramy losową dziewczynę

posiadającą n dzieci. Niech A

będzie zdarzeniem, że w wybranej

rodzinie jest co najwyżej jeden

dziewczyna, a B zdarzeniem, że

są dziewczyną i chłopcy.

Czy A jest niezależne $\rightarrow B$?

$\Omega = \{d, c\}^n$ - ptae' dniem wg
wieku

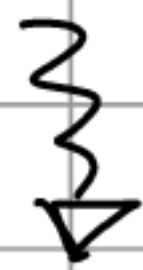
$$|A| = n+1, \quad |B| = 2^n - 2.$$

$$|A \cap B| = n$$

$$P[A] \cdot P[B] = \frac{n+1}{2^n} \cdot \frac{2^n - 2}{2^n}$$

$$P[A \cap B] = \frac{n}{2^n}$$

$$\frac{n}{2^n} = \frac{n+1}{2^n} \cdot \frac{2^n - 2}{2^n}$$

$$2^n = 2n + 2$$

$$n = 3$$

Morale: niezawetawo'ci' jest czysto
algebraicznym pojęciem.

Treba o tym myśleć w kategoriach
definicji, a nie intuicji.

Def. 2.6. Zdarzenia $A_1, \dots, A_n \in \mathcal{F}$
nazywamy niezależnymi, gdy

$$P[A_{i_1} \cap \dots \cap A_{i_k}] = P[A_{i_1}] \cdot \dots \cdot P[A_{i_k}]$$

dla każdego ciągu $1 \leq i_1 < \dots < i_k \leq n$,
 $k = 2, 3, \dots, n$.

Def. 2.7 Zdarzenia $A_1, \dots, A_n \in \mathcal{F}$
nazywamy niezależnymi parami,
gdy dla dowolnej pary $i \neq j$
 A_i jest niezależne z A_j

Przykład Rzucamy 2 razy kostką

- A - w pierwszym rzucie wypadła parzysta i oczek
- B - w drugim rzucie wypadła parzysta i liczbę oczek
- C - suma 1, oczek jest parzysta

Nówczas A, B, C są parami
niezależne, ale $\overline{N\bar{E}}$ są
niezależne.

Def. 2.8 Załóżmy, że $\{A_i\}_{i \in I}$
jest pewną rodziną zdarzeń.

Mówimy, że zdarzenia są **niezależne**,
jeżeli wszystkie skończone podzbiory
 $\{A_i\}$ są niezależne.

Def. 2.9 (Ω, \mathcal{F}, P) - p. prob.,

$\mathcal{F}_1, \dots, \mathcal{F}_n$ będą σ -ciekami zawartymi

w \mathcal{F} . Mówimy, że te σ -ciekła

są **niezależne**, gdy dla dowolnych

$A_1 \in \mathcal{F}_1, \dots, A_n \in \mathcal{F}_n$ zachodzi

$$P[A_1 \cap \dots \cap A_n] = P[A_1] \cdot \dots \cdot P[A_n].$$

Dowolna rodzina $\{ \mathcal{F}_i \}_{i \in I}$ jest
niezależna, gdy każdy jej skończony

Podzbiór jest niezależny.

Tw. 2.10 σ -ciata $\mathcal{F}_1, \dots, \mathcal{F}_n$

są niez. \Leftrightarrow dowolne zdarzenia

A_1, \dots, A_n są niezależne.

Przykład Rzucamy 2 razy kostkę.

Niech $\Omega = \{(i, j) : i, j \in \{1, \dots, 6\}\}$, \mathcal{F}

składa się ze wszystkich podzbiórów Ω ,

a \mathbb{P} jest miarą prob. Rozważmy dwa

σ -ciata

$$\mathcal{F}_1 = \{A \times \{1, \dots, 6\} : A \subset \{1, \dots, 6\}\}$$

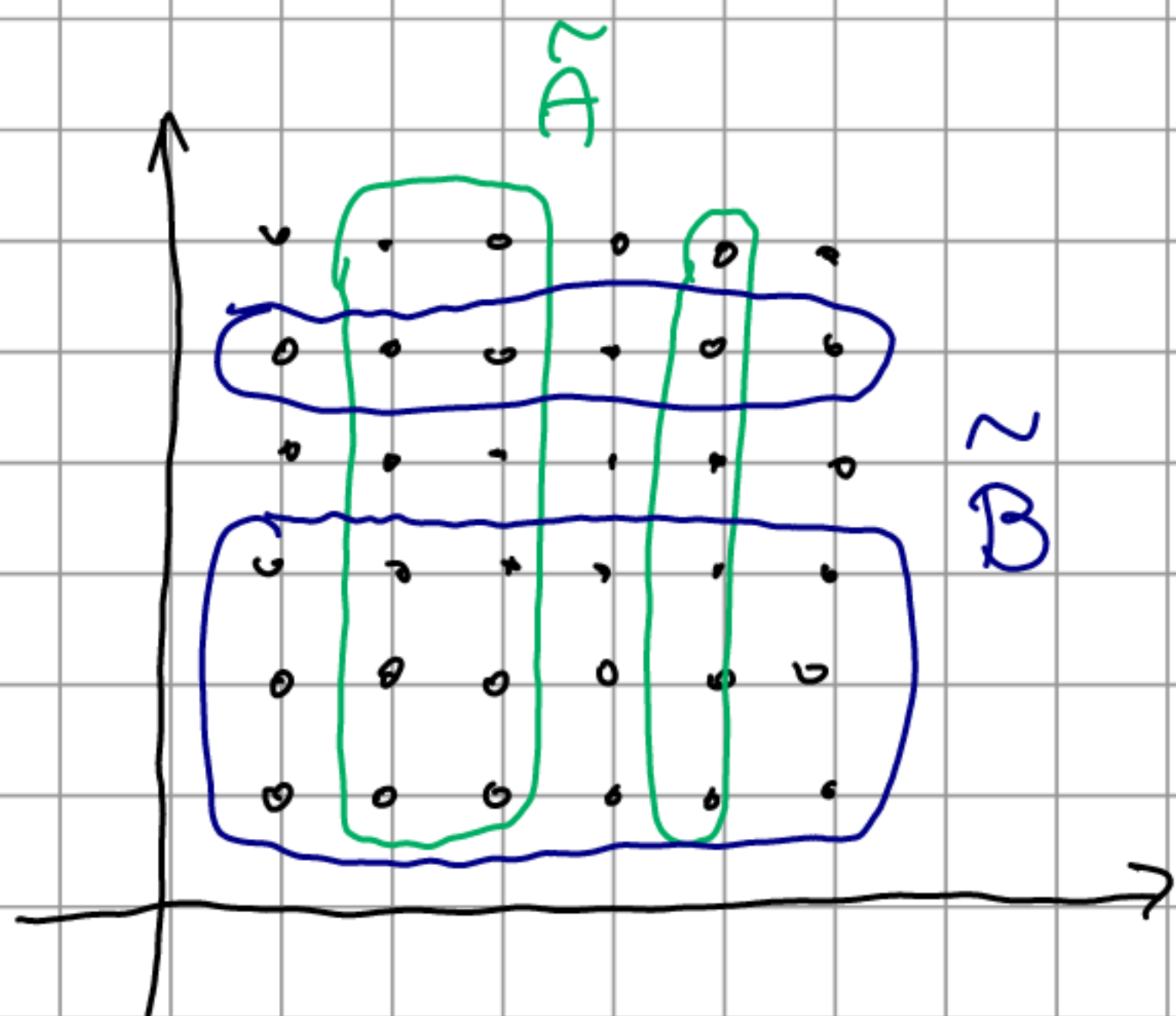
$$\mathcal{F}_2 = \{\{1, \dots, 6\} \times B : B \subset \{1, \dots, 6\}\}$$

Pokażać, że \mathcal{F}_1 i \mathcal{F}_2 są niezależne.

Rozw. $A \times \{1, \dots, 6\} \in \mathcal{F}_1$, $\{1, \dots, 6\} \times B \in \mathcal{F}_2$

$$\begin{array}{ccc} \parallel & & \parallel \\ A & & B \end{array}$$

$$P[\tilde{A} \cap \tilde{B}] = P[A \times B] = \frac{|A| \cdot |B|}{36} = P[\tilde{A}]P[\tilde{B}].$$

$$A = \{2, 3, 5\}$$

$$B = \{1, 2, 3, 5\}$$

\tilde{A}, \tilde{B} to sumy poziomych / pionowych prostokątów.

$$P[\tilde{A}] = \frac{6 \cdot |A|}{36} = \frac{|A|}{6}$$

$$P[\tilde{B}] = \frac{6 \cdot |B|}{36} = \frac{|B|}{6}$$

Co jest naszym celem?

Chcemy na tyle, na ile się da,

przenieść intuicje na formalny język.

RPis polega na tym że wykonujemy doświadczenie $n \rightarrow \infty$ razy. Potrzebujemy

jakąś przestrzeń, która pozwoli nam

np. zucić nieskończenie wiele razy nut monety.

To są na razie pierwsze kroki
w ogólnieniu dyskretnej probabilistyki.